

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4XCdo/130/2016
Identifikačné číslo spisu:	1212225233
Dátum vydania rozhodnutia:	16.02.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Edita Bakošová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1212225233.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne POHOTOVOST', s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 50 C 118/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. novembra 2015 sp. zn. 4 Co 561/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II uznesením zo 7. augusta 2015 č. k. 50 C 118/2012-129 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 20,- eur podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“).

2. Na odvolanie žalobkyne proti uvedenému rozhodnutiu Krajský súd v Bratislave uznesením z 30. novembra 2015 sp. zn. 4 Co 561/2015 napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne [§ 219 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“)] a dodal, že jeho odôvodnenie je plne v súlade s požiadavkami kladenými na spravodlivé súdne konanie a zodpovedá ustanoveniu § 167 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 157 ods. 2 O. s. p. Za nesprávne považoval odvolací súd stanovisko odvolateľky k aplikácii prechodného ustanovenia § 18ca zákona č. 71/1992 Zb. upravujúceho určovanie poplatkovej povinnosti v konaniach začatých do 30. septembra 2012, keď odvolanie ako úkon bolo navrhnuté po tomto dátume, preto bola aplikácia právnej úpravy zákona účinného v čase vzniku poplatkovej povinnosti (teda v čase podania odvolania) zo strany súdu prvej inštancie správna.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa, ktorá žiadala rozhodnutia

súdov oboch nižších stupňov zrušiť a pre prípad úspešnosti žiadala priznať náhradu trov dovolacieho konania. Dovolanie odôvodnila tým, že jej postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.), ktorá vada mala spočívať v prekvapivosti rozhodnutia odvolacieho súdu a v porušení práva dovolateľky na súdnu ochranu zaručenú v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pretože jej súd uložil poplatkovú povinnosť tam, kde ju nemala.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“)] pred tým, než by pristúpil k posúdeniu opodstatnenosti dovolania a než by sa napadnutým rozhodnutím zaoberal z hľadiska jeho vecnej správnosti, skúmal najskôr, či dovolanie bolo podané v zákonom určenej lehote.

5. Vzhľadom k tomu, že dovolanie žalobkyne bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p., podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, a prípustnosť podaného dovolania posudzoval v zmysle ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

6. Pri posudzovaní včasnosti podania dovolania dovolací súd vychádzal predovšetkým z ustanovenia § 240 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni, rovnako vychádzal z ustanovenia § 240 ods. 2 O. s. p., v zmysle ktorého zmeškanie uvedenej lehoty nemožno odpustiť; lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde.

7. V prejednávanej veci bolo uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 30. novembra 2015 sp. zn. 4 Co 561/2015 doručované žalobkyňi, resp. jej zástupcovi, poštou. Ako vyplýva z doručky pripojenej v spise k č. l. 161, právny zástupca žalobkyne Fridrich Paľko, s. r. o., prevzal zásielku 14. januára 2016 (tým nastali právne účinky doručenia uznesenia žalobkyňi).

8. Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods. 1 O. s. p.). Ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku (§ 167 ods. 2 O. s. p.). Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť 14. januára 2016. Uvedeným dňom začala plynúť jednomesačná lehota stanovená zákonom na podanie dovolania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) a uplynula 14. februára 2016, ktorý pripadol na nedeľu, a preto s poukazom na ustanovenie § 57 ods. 2 O. s. p. posledným dňom lehoty na podanie dovolania bol najbližší nasledujúci pracovný deň, t. j. 15. februára 2016.

9. Ustanovenie § 57 ods. 3 O. s. p. stanovuje, že lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť. Ustanovenie § 240 O. s. p. je však ustanovením špeciálnym, ktoré platí pre posúdenie včasnosti podania dovolania. Preto pre dovolanie nestačí, ak je podané v lehote u ktoréhokolvek súdu, ale musí sa tak stať na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni, alebo musí byť podané na odvolacom alebo dovolacom súde.

10. Ak podá účastník dovolanie na nepríslušnom súde, nemá toto podanie účinky riadne a včas podaného dovolania, pokiaľ v lehote podľa ustanovenia § 240 ods. 1 O. s. p. nebolo týmto nepríslušným súdom odovzdané príslušnému súdu alebo orgánu, ktorý má povinnosť podanie doručiť v zmysle § 57 ods. 3 O. s. p.

11. Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobkyňa podala dovolanie na Okresnom súde Bratislava III, ktorému bolo doručené 16. februára 2016, avšak tento súd nebol súdom, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Súdom, ktorý rozhodoval v prvom stupni, bol Okresný súd Bratislava II, ktorému bolo dovolanie doručené 25. februára 2016. Aj v prípade, že by nepríslušný súd (Okresný súd Bratislava III) odovzdal zásielku obsahujúcu dovolanie žalobkyne orgánu, ktorý ju má povinnosť doručiť, v deň, kedy mu bola doručená, t. j. 16. februára 2016, stalo sa tak po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty na podanie

dovolania, ktorá uplynula 15. februára 2016.

12. Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky oneskorene podané dovolanie žalobkyne odmietol podľa § 447 písm. a/ C. s. p. Pritom, riadiac sa právnou úpravu dovolacieho konania, nezaoberal sa vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

13. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov dovolacieho konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

14. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.